

PADOMJU DAUGAVA

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS CENTRĀLĀS KOMITEJAS
UN LPSR MINISTRU PADOMES LAIKRAKSTS JĒKABPILS TERITORIJĀLĀS
KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECĪBU RAZOŠANAS PĀRVALDES ZONA

Nr. 30 (2725)
22. gads

Otrdien,
1962. gada 24. jūlijā

Maksā
2 kap.

LKP Jēkabpils rajona komitejas plēnums

Partijas rajona komitejas kārtējais plēnums, kas šajās dienās notika Jēkabpilī, apsprieda jautājumu par partijas, padomju un sabiedrisko organizāciju cīņas pastiprināšanu pret antisabiedriskām parādībām. Referents LKP rajona komitejas sekretārs b. Geikins uzsvera, ka rūpnīcās un fabrikās arvien vairāk vērsas plašumā komunistiskā darba trieciennieku kustība. Ikdienas dzīve ar neskaitāmiem faktiem apstiprina, ka neizmērojami audzis strādnieku un kalpotāju masu apziņuma līmenis. Vai tad nav patīkami strādāt tāda kolektīvā kā Līvānu stikla rūpnīcās slīpētavas cehā, kur strādnieki apņēmies ražot tikai augstākā labuma produkciju, iztiekot bez tehniskās kontroles uzraudzības.

Rajonā krasi mazinājies noziegumu skaits. Te lieli nopelni sabiedriskiem institūtiem — biedru tiesām, kārtības sargiem. Kārtības sargu darba sekmīgums pilnā mērā atkarīgs no viņu tiesības vadības. Par nožēlošanu, ne vīsur partijas pirmorganizācijas un arodbiedrību komitejas interesēs par vienības locekļu audzināšanu, aktivizēšanu.

Tas apstāklis, ka dažviet partijas pirmorganizācijas neseko kadru darbam, teica referents, ir par iemeslu ļoti sliktiem rezultātiem, par kuriem jāziņo rajona komitejas plēnumam. Tā tas notika arī Jēkabpils kokmateriālu tirdzniecības noliktavas kolektīvā. Patlaban no partijas izslēgtā Skvirskā, izmantojot bezkontroli, sākusī raut sev personīgus labumus. Pagājušā gadā janvārī, viņa kopā ar bijušo grāmatvedi Līnenko piesavinājusies 210 rubļu no pārdotajiem būvmateriāliem. Mēbeļu cehā izgatavoja neuzskaitītu produkciju. Daļu mēbeļu viņa izdalīja saviem radniekiem. Viltot uzskaites dokumentus, blēde ar pierakstījumiem plānu izpildei pratusi nodrošināt sev prāvas naudas prēmijas. Piekukuļojot aseviskus darbiniekus, viņai ilgāku laiku izdevās slēpt nozieguma pēdas. Patlaban vainīgie šajā lietā tiek saukti pie kriminālās atbildības.

— Viens otrs nepamatoti kautrējas uzdot jautājumu cilvēkiem, kas dzīvo pāri saviem līdzekļiem, — saka partijas rajona komitejas sekretārs. — Tādu neļaujamies tiesi izmanto negodīgi elementi.

Krustpils rajona rūp kombināta bijušais direktors Zaharovs šādos apstākļos varēja nostāties uz noziedzīgu nodarījumu ceļa. Par komunistu nosaukumu apkaunojošu rīcību viņš izslēgts no PSKP rindām. Viņš sistemātiski nēma kukuļus no saviem darbiniekiem, ļaudams tiem savukārt izgatavot un realizēt neuzskaitītu preci. Kukuļnēmēji un valsts īpašuma izlaupītāji savās noziedzīgajās gaitās iesaistīja arī Krustpils rajona patērētāju biedrību savienības saimniecības preču veikala bijušo pārzini Bikovsku. Pats Zaharovs ne tikai nēma kukuļus, bet tos izspieda no dažiem cehu vadītājiem un arī nokāda ra-

cionalizatora par piekrišanu apstiprināt viņa izgudrojumu.

Uzņēmumā pilnīgi novārtā bija atstāts partijas politiskais darbs, nebija izvēsta kritika un paškritika. Partijas pirmorganizācijas sekretāram b. Kusilovam un arodbiedrības strādnieku komitejas priekšsēdētājam b. Smidrem nebija kontakta ar strādniekiem, viņi nepārzināja noskaņojumu kolektīvā. Partijas rajona komitejas birojs stingri sodīja komunistus bb. Kusilovu un Smidri, bet Zaharovu izslēdza no PSKP rindām. Vainīgajiem kukuļnēmšanā un citos noziedzīgos nodarījumos nāksies stāties tautas tiesas priekšā, lai saņemtu pelnīto sodu.

Nevar nesecināt, ka mahinācijas ar dažu uzņēmumu produkciju, kā tas, piemēram, bija kokmateriālu tirdzniecības noliktavā un bijušajā Krustpils rūp kombinātā, neatklāja laikus arī sliktās uzskaites dēļ. Materiālo vērtību — izejvielu izlietošanas un produkcijas izgatavošanas uzskaitē tur bija nolaista stāvokli.

Referents asi kritizēja trūkumus, kas pastāv patērētāju kooperācijās. Tā, šajā gadā dažos veikalos konstatēti naudas iztrūkumi. Ne visai sen bijusi Jēkabpils apavu veikala vadītāja Vilciņa piesavinājusies

2973 rubļu. Nepietiekami nopietni dažkārt izdara inventarizācijas veikalos.

Krustpils dzelzceļa stacijas bufetes darbiniece Use sistemātiski nevarēja atskaitīties par realizētām precēm, žūpoja. Tajā pašā laikā bufetes direktora vietnieks Boldungins viņai deva pozitīvu raksturojumu un atbrīvoja no darba pēc pašas vēlēšanās. Ar tādiem labvēlīgiem dokumentiem viņa iekārtojās darbā restorānā «Daugava». Jau ar pirmajām dienām viņa tur sāka krāpt klientus, nevarēja norēķināties par 885 rubļiem.

Tirdzniecības tiklā dažos veikalos, noliktavās pastāv radu būšana, kas negatīvi atsaucas uz darbu un veicinā jaunprātības. Tā tas notika Neretas patērētāju biedrībā. Biedrības priekšsēdētājs Sorokins bez iepriekšējas pārbaudes pieņēma par veikālvēdi Kozlovsku. Pēc neilga laika darbā bija pieņemti Kozlovskas radnieki Pauniņš un Klevinskis. Šo ļautiņu mērķis bija visai zemisks — ledzīvoties uz kooperācijas rēķina. Par tādu nosodāmu rīcību kadru izvēlē rajona patērētāju biedrību savienības valde atbrīvoja Sorokinu no Neretas patērētāju biedrības valdes priekšsēdētāja pienākumiem.

(Nobeigums 2. lpp.)

Čaklie sējumu kopēji

Attēlā: traktorists Arnolds Erviks jau ceturto reizi irdina cukurbiešu sējumu.

Lai īstenotu PSKP CK marta Plēnuma lēmumus par lauksaimniecības produktu pārpilnības radīšanu mūsu zemē, Atašienes padomju

saimniecībā šogad pašos pamatos izmainīta sējumu struktūra. Mazražīgo kultūru vietā šogad stājušās augstāzīgas un barības vienībām bagātas rušīnāmkultūras.

Straujākus tempus lopbarības sagādē!

Steidzamie darbi atstāti pašplūsmā

Pagājušajā nedēļā iestājās īsts siena laiks. Nevarētu teikt, ka kolhoza «Ezerkrasts» ļaudis neko nebūtu darijuši lopbarības sagādē. Seit piecu dienu laikā nopļauti 49 hektāri daudzgadīgo zālāju. Ik dienas strādā 6 zāles plaujmašīnas, taču vidējais dienas deymis tām tikai nepilni divi hektāri. Darba kārtībā kolhozā ir vēl 4 plaujmašīnas, bet tās nenodarbina.

— Nav nozīmes forsēt plaušanu, tik un tā nav cilvēku, kuri paspētu sienu sagabot, — spriež kolhoza agronome b. Ružello.

Izrādās, ka daļa kolhoznieku arvien vēl nodarbināti cukurbiešu kopšanā. Tagad, kad visi spēki jāvēlta lopbarības sagādē, ir nevietā aizbildināties, ka, lūk, jāravējot vēl cukurbietes. Šo darbu jau sen vajadzēja paveikt. Jājautā, kāpēc vēl uz 19. jūliju pirmo reizi nebija izravēti 10,5 hektāri cukurbiešu. Arī Tomeiku lopu novietnes slaucējas Ausma un Rasma Pakules savus pīfermas laucīkus vēl nav izravējušas, kad turpat viņu darba biedres Čibules bīetes sen jau tīras no nezālēm. Tātad daudz kas atkarīgs no darba organizācijas un prasību līmeņa. Diemžēl, pašlaik siena sagādē ne visi kolhoza ļaudis nodarbināti ar pilnu slodzi. Daudzi ievāc sienu saviem personīgajiem

lopiem. Tāpēc nav jābrīnās, ka uz 19. jūliju no 240 hektāriem daudzgadīgo zālāju bija nopļauti 114, bet sagaboti tikai 76 hektāri.

Vajadzētu siena sagādē iesaistīt gados vecākos kolhozniekus, kuri labprāt pieliktu savas rokas kopējā darbā, kā to, piemēram, dara ik dienas 67 gadus vecais b. Deksnis. Pašlaik viņš, strādājot uz zirga grābekļa, savāc vālos ne vienu vien hektāru āboliņa siena. Bet ar ko nodarbojas tai pašā laikā citi kolhoznieki? Lūk, Jaņa Mikase kolhoza statūtus saprot visai vienpusīgi, atzīstot tikai kolhoznieku tiesības apsaimniekot savu piemājas zemi. Toties viņa pilnīgi ignorē statūtu pārējās prasības. Tās derētu atgādināt Mikasei. Sienas sagādē saimniecībā kavējas. Lietainās dienās nav izmantotas skābarības sagatavošanai. Ieskābēta šeit nav vēl neviena tonna zālāju. Līdz šim nav bijis saremontēts neviens traktors, kuru varētu nodarbināt skābarības masas blīvēšanā. Kā mehāniķis b. Strucis varēja mierīgi noraudzīties, ka remonta darbi tā ieilgst?

Tagad jāizmanto katra stunda, jāizmanto tehnika ar pilnu slodzi, jāiesaista lopbarības sagādē maksimāli viss darba spēks.

Z. BABAKOVA

Gulst siena vāli

Tarkšķēdama pa lauku brauc zāles plaujmašīna, tās pēdās gulst vāls pēc vāla. Pats braucējs — Medņu kolhoza laukkopības brigādes kolhoznieks Roberts Kļaviņš, kas gadu no gada strādā uz plaujmašīnas, nopļāvis simtiem hektāru plāvu.

Parasti plāvēji sūdzas, ka nav kārtībā plaujmašīna, un dažreiz tik dārgās dienas pavada bezdarbībā.

— Man tā negadās, — saka Roberts Kļaviņš, — vajag kopt mašī-

nu, vienmēr pēc darba visas daļas pārbaudīt. Tad ir droši, ka avāriju nebūs. Protams, Robertam Kļaviņam taisnība. Viņa darbs taču tam ir vislabākais apliecinājums. Ne šogad, ne pagājušajā gadā nav atteikusies strādāt viņa plaujmašīna, ja neskaita tos dažus gadījumus, kad pret akmeni nosit kādu plaujmašīnas izkaptis radziņu. Bet tā ir kļūme, ko var novērst dažās minūtēs.

— Kāds hektārs jau būs, — viņš atskatās uz rīta plāvumu, — un pēc mirkļa plaujmašīna brauc tālāk. Līdz vakaram vēl jānopļauj krietns gabals.

I. TERAUDS

Biomīcīns virs plāna

Kukurūza iesēta 162 hektāru, cukurbietes 70 ha, lopbarības pupas 28 ha platībā. Rušīnāmkultūru apstrādāšanai norīkoti 5 riteņtraktori — katrā laukkopības brigādē pa vienam.

Tagad mehanizatoru uzmanības centrā sējumu kopšana. Kukurūzas sējumi jau trīsreiz izirdināti, divreiz tiem dots papildmēslojums, daļa no sējumiem apmīgloti ar herbicīdiem. Cukurbiešu plantācijas jau rušina trešo, bet atsevišķus laukus — ceturto reizi.

Cukurbiešu ravēšanā un retināšanā čakli palīgi saimniecības ļaudim bija Atašienes vidusskolas skolēni un pionieri.

Čakli strādā traktorists Arnolds Erviks. No agra rīta līdz vēlam vakaram saimniecības laukos nenoklusē viņa vadītā traktora dūkoņa. Ar savu tērauda kumeļu DT-20 viņš regulāri dienas uzdevumus veic gandrīz divkārtīgi, normā paredzēto 5,7 hektāru vietā izrušinot 9,5—10 hektārus cukurbiešu.

P. PLUSA ņeksts un foto

Līvānu lopbarības antibiotiku rūpnīca ar uzviņu izpildījusi sešu mēnešu plānu. Saskaņā ar ražošanas programmu uzņēmumam līdz 1. jūlijam vajadzēja iegūt 900 kilogramu lieliskā dzīvnieku augšanas stimulatora. Faktiski Rīgas kombinētās lopbarības fabrika un republikas zooveterinārā pārvalde saņēmusi 1357 kilogramus.

Pēc iekārtas kapitālā remonta šīs dienās iegūta pirmā produkcija. Līdz gada beigām antibiotiku ražotāji dos vēl 1100 kilogramu vērtīgās produkcijas. Aptuveni aprēķini rāda, ka 1962. gada uzdevumu — ražot 2000 kilogramu lopbarības biomīcīna — uzņēmuma kolektīvs pārsniegs vismaz par 800 kilogramiem.

ST. BOJĀRS,
Līvānu antibiotiku
rūpnīcas ekonomists

LKP Jēkabpils rajona komitejas plēnums

(Turpinājums no 1. lpp.)

Neprincipālitate darbā ar kadriem, liberāla pieeja nodara visai sabiedrībai lielu ļaunumu. Šajā sakarā var minēt kaut vai tādu faktu. Jēkabpils gaļas pārstrādāšanas uzņēmums pieņēma darbā bijušo rajona rūp kombināta un Jaunpēļgavas patērētāju biedrības darbinieku Kalviški, kuram bija visai apšaubāma reputācija. Visā drīzumā Jēkabpils gaļas pārstrādāšanas uzņēmumam nācās konstatēt, ka viņš arī šeit ir negodīgs. Ierāvēju atbrīvoja uz personīga lūguma pamata, bet uzņēmuma direktors b. Ģipslis deva šim cilvēkam pozitīvu raksturojumu. Rūp kombināta direktors b. Ositis, kaut gan brīdināts, pamatojoties uz tādu ieteikumu, pieņēma Kalviški noliktavas pārziņā amatā. Nav saprotama b. Osīša nostāja arī citā jautājumā. Neraugoties uz to, ka uzņēmuma vietējā komiteja bija panākusi negodīgā darbinieka Miķelsona atbrīvošanu no ieņemamā amata, viņu Ositis atkal iekārtoja par meistaru vilnas vērtuvē.

Ar tādu neprincipālītāti partijas rajona organizācija samierināties nevarēs.

— Mānīšanās, pierakstījumi nodara lielu ļaunumu, un pret tiem asi jāvērsas. Lūk, kolhozā «Padomju Armija» Lauktechnikas apvienības nodaļas šoferis vienoties ar šā kolhoza priekšsēdētāja bijušo vietas izpildītāju agronomu Legušu izvešot malku atskaites dokumentos uzraudīt kā kūdru. Rožkalna kolhoza vadītāji savukārt pagājušajā gadā 22 hektāru platībā nenokopā linus, bet atskaites dokumentos minēja kā novāktus.

Nepietiek, ka vainīgos soda, bet jādara itin viss, lai negodīgiem cilvēkiem nedotu iespēju ielavīties atbildīgā darbā. Vislielākā uzmanība veltījama kadru izvēlei, izvērtēšanai un audzināšanai principiālas kritikas un paškritikas, augstas pienākuma apziņas garā. Izvērtēšot politiskās audzināšanas darbu, katrā kolektīvā jārada neiecietības atmosfēra pret trūkumiem.

Kā traips uz ārstu baltā virsvalka ir dzeramnaudas, ko viens otrs ņem no sava pacienta. Medicīnas iestāžu vadītāju, partijas pirmorganizāciju, visas sabiedrības pienākums ir pašos pamatos izskaust šīs un citas kapitālisma dzimumzīmes.

Pēc referāta sākās debātes. To dalībnieki vienprātīgi pievienojās referāta secinājumiem.

Rajona darbaļaužu deputātu padomes izpildu komitejas sabiedriskās tirdzniecības nodaļas vadītājs b. KUČINIEKS domā, ka savā laikā partijas Krustpils rajona komiteja un rajona padomes izpildu komiteja nepietiekami nopietni piegāja rūp kombināta direktora izvēlei. Ja Zaharovu labāk iepazītu, iespējams, ka viņu nebūtu izvirzījuši šīnī amatā. Šajā sakarībā b. Kučinieks norāda uz nopietniem trūkumiem, ko pieļauj patērētāju kooperācija, pieņemot jaunus darbiniekus. Tikai retu reizi kooperācijas vadītāji interesējas, kā tad isti iepriekšējā darba vietā strādājis cilvēks, kuram grib uzticēt lielas materiālas vērtības.

— Audzināšanu nevar aizstāt ar administratīvu rakstura pasākumiem, — saka runātājs. Šinī ziņā raksturīga dažu vietējo padomju

nostāja, kas alkohola pārdošanas pilnīgā nolīgšanā redz vienīgo līdzekli župības apkarošanā.

Kā zināms, valdības noteikumi nosaka, kas darāms, lai ierobežotu tirdzniecību ar alkoholu. Tajā pašā laikā katrā kolektīvā izvērsams tāds audzināšanas darbs, kas veidotu mūsu cilvēkus komunistiskās morāles cildenos principus. Bet, lūk, kolhoza «Strauts» vadītāji prasa tuvējā veikalā noliegt alkoholisko dzērienu pārdošanu, kaut gan atsevišķi komunisti tur nav pretim darba laikā ieskatīties glāzē. Acīm redzami šeit komunistiem, kā arī pārējiem neuzstāda augstas prasības.

Jēkabpils rajona milicijas nodaļas priekšnieks b. KORISTINS savā runā kritizēja Krustpils patērētāju biedrības priekšsēdētāju b. Golodu. Šis vadītājs pieļāvis, ka atbildīgos amatos tirdzniecības tīklā iekārtojušies ļaudis ar apšaubāmu godīgumu. Nav attaisnojama viņa prakse visādi atbalstīt darbiniekus, kas atbrīvoti no ieņemamam amatam sakarā ar izdarītiem pārkāpumiem. Tā b. Golods, piemēram, visādi rūpējas par bijušo kultūrpriecū veikala pārzini Kaļiņinu, kura bija atstādīnāta no agrākā amata. Līdzīgi viņš rīkojies ar citu pamatotī kā negodīgu no tirdzniecības tīkla padzīto darbinieci Zakutajevu.

Plaviņu patērētāju biedrības veikālos visai plaši ieviesusies radu būšana. Tieši šis apstāklis dažkārt kļūst par lemeslu noziedzīgai rīcībai.

Līvānu pilsētas padomju darba aktivists b. KOCIŅŠ pārmeta patērētāju kooperācijas vadītājiem, ka tā nepietiekami palīdz vietējam aktivam.

— Tā, piemēram, — saka b. Kociņš, — esmu ievēlēts revīzijas komisijas sastāvā, bet īstenībā nezinu savus pienākumus. Vairākkārt lūdžām mūs instruēt, bet arvien bez panākumiem.

Biedrs Kociņš runā par faktiem, ka atsevišķi komunālās saimniecī-

bas darbinieki ņēmuši kukuļus. Tas sevišķi sakāms tais gadījumos, kad nācās kārtot dokumentus par jaunbūvēm.

Partijas Jēkabpils rajona komitejas pirmais sekretārs b. IVANOVŠ, runājot par antisabiedriskām, noziedzīgām parādībām rūp kombinātā, uzsver, ka partijas pirmorganizācija nav pievērsusi uzmanību bijušā direktora Zaharova dzīves veidam, iedzeršanām, nav skaidri prasījis, no kurienes viņš ņem līdzekļus plašai dzīvei. Rajona komiteja savā laikā norādījusi pirmorganizācijai, ka tai vajadzētu par šiem jautājumiem interesēties.

Biedrs Ivanovs saka, ka ar padomju cilvēku morālo stāju nesaistās arī tādas parādības kā savstarpējā apdāvināšanās, kas ieviesusies dažās iestādēs. Tas var radīt tikai labvēlīgu augsni pielidējiem, sekmet neprincipālītāti.

Biedrs Ivanovs runā par partijas politiskā un organizatoriskā darba vienotību. Ar savu kolektīvu audzināšanu jānodarbojas arī saimnieciskiem vadītājiem.

Kļeģļu fabrikas darbiniece b. LITOCENKO vērsa plēnuma dalībnieku uzmanību uz nenormālo stāvokli, kāds izveidojies uzņēmuma sabiedriskajā dzīvē. Partijas pirmorganizācija te nedod pretspāru cilvēkiem, kas grib izdabāt priekšniecībai. Tiem, kas uzdrošinās kritizēt trūkumus, draud izrēķināšanās no galvenā inženiera.

Plēnumā runāja arī rajona padomes izpildu komitejas priekšsēdētājs b. PELŅIKS, rajona patērētāju biedrību savienības valdes priekšsēdētājs b. LUCIŅŠ, Plaviņu patērētāju biedrības partijas pirmorganizācijas sekretārs b. RJAŽANOVŠ, Jēkabpils 11. ATK priekšnieks b. ZOBENS, kolhoza «Vienība» partijas pirmorganizācijas sekretārs b. TIMPA, Krustpils patērētāju biedrības valdes priekšsēdētājs b. GOLODS un b. SELEZNEVS.

Apspriestajā jautājumā plēnums pieņēma lēmumu.

Jūs tālu aiznesīsiet savu vārdu

Nesen Zalves ciema tautas namā notika vārdu došanas svētki. Mazos zalviešus sagaidīja pionieru goda ierinda, sveicot ienākušos ar ziediem. Svētku uzrunu teica partijas rajona komitejas instruktore M. Petrovska. Gaišu, saules pilnu ceļu mazajiem novēlēja kolhozu un padomju saimniecību teritoriālās ražošanas pārvaldes inspektors b. Cers. Jaunos pilsoņus apsveikt bija ieradies arī dzejnieks Imants Auziņš, līdzatnesot veltījuma dzejoli «Mazajiem zalviešiem». Šajā dzejolī autors novēl jaunajiem pilsoņiem izaugt lieliem, kļūt aktīviem darba veicējiem.

... Jūs tālu aiznesīsiet savu

vārdu,

Jums dosim visu, kas mums

pašiem ir,

Tik vienu nē, šo zemi nevār

pārdot,

Par to var tikai, ja nu vajag,

mirt...

Imants Auziņš mazajiem draugiem pastāstīja par savu ceļojumu pa Krimu.

Svētku svinīgo daļu noslēdzot, ciema izpildu komitejas priekšsēdētāja I. Bērziņa izsniedza mazajiem pilsoņiem apliecības. Mazie saņēma dāvanas, ziedus.

Vārdu došanas svētku nobeigumā bērni sniedza priekšnesumus. Melodiski klavieru solo izpildīja 6 gadus vecā Anīta Arāja. Deklamācijas labi skandēja 6 gadus vecais Egīts Tjarve.

V. AUZĀNE,

Zalves ciema tautas nama vadītāja

Čaklajiem palīgiem — paldies!

Ražīga un spraiga ir mūsu skolēnu vasara. Vēl pusotra mēneša, un sāksies jauns mācību gads, bet līdz tam laikā nepieciešams labi atpūties, uzkrāt spēkus. Taču atpūsties pirms garīgā darba var arī strādājot, un to mūsu skolēni prot.

Kolhozā «Draudzība» strādā ap 300 skolēnu. Lielākoties šeit strādā kolhoznieku bērni, taču arī no Neretas strādnieku ciemata ir krietns pulks palīgu, tāpat no Lietuvas PSR Suveniņu skolas un

Rites septiņgadīgās skolas. Darba kolhozā netrūkst — gan rušīnām kultūru kopšanā, gan siena sagatavošanā un ievākšanā. «Draudzībā» kolhoznieku bērni apvienojušies vienā brigādē, kuru vada Neretas vidusskolas 10. klases skolnieks Žervejs Vautelts. Viņa brigādei ir 8 posmi, par kuru darbu atbild skolēni — posmiņi. Cakli strādā 10. klases skolnieci Lilitas Brangales un Stepiņas Divdesmit viens

10. klases zēns ir labi palīgi mehanizatori. Viņi strādā gan par piekabinātajiem, gan pie skābarības griežiem. Lai labi varētu izmantot tos nedaudzos brīžus, kad neliel, un sagatavot lojiem rupjo barību, nepieciešams daudz darba roku. Tādēļ skolēni grābj sienu ar zirga grābekliem, palīdz gubot. Bet, kad laiks apmācies vai list un playās strādāt nevar, talcinieki dodas uz cukurbiešu un kukurūzas laukiem. Viņi jau apko-

puši cukurbietes 4 hektāru platībā un izravējuši nezaļās 15 hektāros kukurūzas. Lai vērtīgā lopbarības kultūra izaugtu vēl kuplāka, skolēni ravēs nezāles arī otrreiz.

Sestdienās un svētdienās kolhozs ieplānojis rīkot skolēnu divu dienu ekskursijas. Nobeidzot vasaras ražošanas praksi, paredzēts skolēnu pašdarbības koncerts un dejas. Jau tagad katrs posms sagatavo priekšnesumus.

Kolektīvs aug rītdienai

Attēla: komjauniešu un jauniešu brigādes locekļi, kas cīnās par tiesībām saukties par komunistisko — Anna Miļuka, Marija Kapustina, Tamāra Poļaničko un komjaunatnes pirmorganizācijas sekretāre Ļuba Koļesņikova. Autora foto

Mēs ilgi runājam ar rūp kombināta komjaunatnes pirmorganizācijas sekretāri Ļubu Koļesņikovu. Viņa stāstīja par ražošanu, par kārtības sargu darbu, par komjauniešiem, viņu mācībām, par komjaunatnes starmeti un daudz daudz ko citu. Protams, gadās pirmorganizācijai arī sāpīgas neveiksmes, kuras Ļuba vienmēr cenšas uzņemties uz sevis. Vairākas reizes sarunas laikā viņa atkārtāja:

— Neko sevišķu neesam izdarījuši. Un vispār, vai ir vērts par mums rakstīt.

Bet blakus šim tonim skanēja arī cita doma, un, mums liekas, daudz pareizāka:

— Ļaudis mums lieliski. Teicami strādā pie darbgaldiem, apgūst radniecīgas profesijas, aktīvi piedalās uzņēmuma sabiedriskajā dzīvē, — stāsta Ļuba par saviem darba biedriem, — bet pēc darba maksimāli nieciskās pašdarbības pulciņi, sports. Jūs tikai paskatieties, cik vimpļu, kausu, Goda rakstu! Un mācības! Teicami mūcas Miervaldis Vitols. Paies neilgs laiks, un biedri viņu apsveiks tāpat kā šogad apsveica Vitāliju Kokinu un Ļudu Sloni, kas bez atrašanās no ražošanas pabeidza vakara vidusskolu, saņēma gatavības apliecības.

Šajā gadā pieci jaunie strādnieki gatavojas iestāties augstskolās.

— Ļaudis mums lieliski, — atkārtoti Ļuba arī tad, kad stāsta par komunistiskā darba kustību rūp kombinātā.

— Lūk, piemēram, komjauniešu un jauniešu aušanas brigāde, kuru vada Tamāra Poļaničko. Meitenes izpilda plānu ne mazāk kā 120—130

procentu apmērā, var aizstāt cita citu darba vietās. Tamāra Poļaničko ir komjaunatnes komitejas locekle. Anna Miļuka — ceha proforgs, komjaunatnes starmēša štāba locekle. Aktīvi piedalās sabiedriskajā dzīvē arī citi brigādes locekļi. Starp citu, — pārtrauc Ļuba, — iesim, iepazīsimies ar viņiem.

Atnācām mēs varbūt mazliet nelielā. Kaut kas nebija kārtībā ar vienu no darbgaldiem. Apkārt drūzmējās visi no darba brīvie brigādes locekļi. Sākām runāt, kad kļūme bija izlabota. Meitenes pastāstīja par savu draudzību, darbu cehā, par to, kāds liels spēks kombinātā ir komjaunieši.

Strādāja meitenes par meistara palīgiem. Apguva profesijas, brīvi veica visas operācijas pie darbgaldiem. Bet priekšniecība neuzdrošināja uzticēt viņām tos. Varbūt vēl tagad viss būtu pa vecam, ja savu vārdu nebūtu teikusi komjaunatnes komiteja. Pēc tās iniciatīvas izveidoja jauniešu maiņu. Un tagad jaunatne strādā ne slīktāk par vecajiem meistariem.

Stāstīt varētu bezgala daudz: par cīņu pret brāķi un zudumiem, par to, kādas lielas cerības tiek liktas uz komjaunatnes starmeti, kur grib mācīties katrs no komjauniešu un jauniešu brigādes septiņiem locekļiem, par nākotnes plāniem. Un viens šī plāna punkts ir sevišķi svarīgs: panākt, lai viņu darba vietu rotātu vimpelis, uz kura rakstīts:

«Šeit strādā komjauniešu un jauniešu komunistiskā darba brigāde.»

J. LAPINS

Prasme plus darba prieks

Kad runa ir par Krustpils cukura fabrikas elektrocheva vadītāju komjaunieti Pēteri Lazdiņu, strādnieki mēdz sacīt: «Viņš ir strādnieks ar pieredzi.»

Tā parasti saka par cilvēku, kas ilgus gadus strādājis savā darbā un uzkrājis pieredzi. Bet viņš? Viņa gadu skaits tikko sasniedzis 25. Toties degsmes un enerģijas Pēterim nekad nav pietrūcis. Jau desmit gadu viņš glabā brūno grāmatīņu ar Ļeņina siluetu — komjaunieša biedra karti. Ar neatlaidīgu darbu, ar degsmi viņš iekarojis savu biedru uzticību.

Patlaban Krustpils cukura fabrikā uz brīdi pārtūris ierastais darba ritms, taču tas nenozīmē, ka Pētera Lazdiņa ļaudim nebūtu darba. Strādnieki rūpīgi gatavojas jaunajai sezonai.

— Dažkārt nākas strādāt pat divpadsmit stundu dienā, — saka pats elektrocheva vadītājs.

Jā, darba daudz. Taču tas nenotiek bez plāna un mērķtiecības. Pēteris Lazdiņš kopīgi ar ceha vecāko meistaru Haraldu Gricānu ir sastādījis rūpīgi pārdomātu plānu, kā pārbaudīt visus 200 elektroiekārtas slēdzus un kontaktus, kā arī ģeneratoru, kas dod strāvu visai rūpnīcai.

ricībā. Taču šodien viņš rēķina. Rēķina, kā izdevīgāk uzstādīt gāzes sūkni, kas pievadīs gāzi no kaļķu dedzinātavas uz saturācijām.

Vēl visi aprēķini nav beigti, kad ierodas puisis melnā kombinezonā: — Meistar, elektromotori ir atmontēti. Mēs tos laidīsim zemē.

— Jūs domājat — divatā?

— Nu, cik tad tie sver — drusku vairāk nekā 100 kilogramus.

— Tā nevar. Var notikt nelaime. Paaiciniet vēl pāris puīšu palīgā.

— Ar vienu pietiks.

— Nu, skatieties.

Bet Igors Romanovskis jau pazudis aiz durvīm, un pēdējos vārdus vairs nedzird.

Pēc laiciņa arī Pēteris Lazdiņš aizies uz šķidrinātavas cehu, palīdzēs puīšiem. Šajā cehā ir tik daudz elektromotoru, ka, lai tos pārbaudītu, daļa jānolaiž zemē no otrā stāva. Skaidrs, ka šis darbs nav no grūtākajiem. Tas viss ir paredzēts plānā. Toties nupat ar kabeļtīkla palīdzību tika konstatēts, ka kabelis, kas stiepjas pa zemi, bojāts. Aptuveni noteikts arī, kurā vietā. Vajadzēs atrakt un salabot.

— Labi, ka tas nenotika darba laikā. Bet tagad pie reizes salabosim arī to, — saka Pēteris Lazdiņš.

Darba daudz. Taču puīši pārliecināti: līdz sezonas sākumam viss būs padarīts. I. BERTHOLDS

Skaitļi, rokas, cilvēks

Saka, ka skaitļi dairunīgi un daudz ko mums var pastāstīt. Tomēr, ja runa iet par cilvēku, tad tikai skaitļi, protams, nepietiks. Jāredz pats cilvēks, jādzird viņš, un, galvenais, kaut reizi jāpalūkojas uz viņa rokām. Jo, kas gan cits, ja ne strādnieka rokas ir šo skaitļu radītājas.

Tieši tāpēc kolhoza «Selga» zootehniķe I. Lazda, runājot par teļu dzīvsvāra diennakts pieaugumiem, kuras guvusi M. Kļaviņa, iesaka satikties un paterzēt ar viņu pašu.

«Pašlaik list», precīzē viņa, «un tāpēc droši vien sastapsit viņu mājās.»

I. Lazda ne velti lietoja šo vārdu — droši vien. Marija Kļaviņa nešķiro labu un sliktu laiku. Strādā viņa vienmēr. Un pašlaik lopkope aizņemta piefermas lauciņā.

... Cilvēku, kas patiesi mīl savu darbu, vispirms var pazīt pēc atturības, nevēlēšanas stāstīt par sevi, saviem panākumiem. Tāpēc viņa tikai mulsi pasmaida un saka: «Ko man teikt, strādāju, un tas arī viss.»

Jā, bez darba viņa savu dzīvi nemaz nevar iedomāties. Lūk, jau 11 gadus M. Kļaviņa baro teļu kolhoza «Selga». Mariju visi pazīst kā labāko telkopi, kura no gada gadā gūst lieliskus panākumus jaun-

lopu audzēšanā. Pietiek ielūkoties tikai šī gada jūnija rādītājos: vidējais diennakts pieaugums M. Kļaviņas kopjamiem ir 1078 grami. Marija Kļaviņa pieņem teļus 21 dienas vecumā un visā nobarošanas procesā saglabā visus dzīvniekus. Un to viņai daudz: pavisam 41 teļš.

Izbrīnu un sajūsmu pelna viņas lielā neatlaidība un darba mīlestība! Lūk, arī pašlaik telkope ar neapmierinātību paveras lietūs mākoņiem pieblīvētājās debesis: «Tādā laikā teļus ganībās neizdzisi. Bet viņiem tā vajadzīga svaiga, sulīga zāle.»

Taču Marija Kļaviņa arī šeit atrod iezēju — viņa pati piepļauj teļiem zāli, un tie vienmēr laikā pabaro. Sovasar viņai rūpes vēl pieaugušas, jo nākas apkopt 0,2 hektārus cukurbiešu, kas iesētas teļu barības papildināšanai. Telkope uzskata, ka tas dos iespēju palielināt dzīvsvāra pieaugumus.

Daudz labprātāk nekā par sevi M. Kļaviņa stāsta par savu kolhozu, par ļaudīm, kas strādā kopā ar viņu. Un nobeidz sarunu ar vārdiem: «Pie mums visi ir labi ļaudis.»

Tam jātic. Sevišķi pēc sarunas ar vienu no labākajām darba darītājām — Mariju Kļaviņu.

S. PSONIKS

Kādēļ rezultāti dažādi?

Tautas mutē dzīvo paruna, ka «viena mārciņa pacietības vairāk vērta nekā sešas mārciņas gudrības». Šī atziņa nāca prātā, runājot ar Mili Kluso. Piekto gadu desmitu pārlaidusi, viņa stāv manā priekšā un izvairīgi runā par sevi. To, ko nesaklausīji no viņas mutes, nav grūti atskārst, uzmanīgi pavēroties visapkārt. Nekādas mehānizācijas, viss roku darbs...

Jāpiekrīt b. Klusai, ka daudz ko jaunu neizgudrosi grūtajā slaucējas darbā, it sevišķi tad, ja nav mehānizācijas. Panākumi gūstami gandrīz vienīgi ar pacietību un neatlaidību. Tā ir darba mīlestība, kura neļauj just nogurumu, kad jāpārvar grūtības. Tāds bija arī b. Klusas ceļš uz panākumiem. Nav jau arī no mazajiem viņas sasnieg-

tais dienas caurmēra izslaukums no govīm — 16,5 kilogrami. Tā vien liekas, ka varētu aprimt viņas soļi un rūpes, jo sasniegtie darba rezultāti krietni lielāki nekā citām kolhoza slaucējām. Bet ne tāds ir čaklās lopkopes raksturs.

Slaucējai brīvā laika ne visai daudz. Bet, ja labi grib, ja ir uzticība un pacietība... Tagad jau izravēts 0,2 hektāra lielais cukurbiešu lauks. Vēl gaida pārvāgošanu 0,2 hektāra kartupeļu. Kupli saaugusi zaļbarība, ko jau tagad izmanto govju piebarošanai. Kad pāraugies — prāva platība. Visi šie piefermas lauciņi jāapkopj un jānovāc pašai. Laikam nav sevišķi jāpīrāda, ka, iegūstot vairāk piena, šīs pūles atmaksājas vairākkārt. «Govij piens un mēles», mēdz teikt. Daudz kas atkarīgs no barības daudzuma un labuma.

Tomēr ne visas slaucējas šajā kolhozā var lepoties ar uzticību. Mellija Groma un Jekaterina Mikitanova vidēji no katras slaucamās govīm iegūst 6 litrus piena mazāk nekā M. Klusa. Parunāji ar viņām, un pretī bīrs vesels klāsts visādu ieganstu, kuri liecināt liecina, ka vairāk izslaukt nevar, jo sasniegta nepārkāpjama robeža... Vienādas iespējas, bet rezultāti dažādi. Patiešām, atpūlības iemesli šīm slaucējām ir nozīmīgi... Ganos viņas savas govīs laiž ap pulksten pusseptiņiem no rīta. Kūtiņš netīrs, lopi tajās stāv slikti apkopti, nepiebaroti. Taču šie iemesli atkarīgi no viņām pašām.

No laiskuma gūsta bez kolhoza valdes palīdzības nespēj izrauties arī slaucējs Jānis Nazarovs. No uzticētajām 10 slaucamajām govīm viņš dienā vidēji iegūst ne vairāk kā 8 kilogramus piena no katras. Lopi kūti stāv nepiebaroti. Saņemtais auzas piefermas lauciņam — zaļbarības apsēšanai vēl tagad viņš uzglabā šķūnī pelu caurgrauztā maisā. Kaimiņi smeļ par Jāņa Nazarova agronomiska rakstura «jauninājumu»: pirms mēneša vaļģas iestādītos kartupeļus vēl šodien viņš nav aparis, tie, neapēgti ar zemi, sildās saulītē. Katru dienu šī plantācija gaidīja atgriešanās no parastās zvejas Vārsgrūnes ezerā pašu kartupeļu aparēju.

Nē, nav atfaisnojuma šo slaucēju sliktajiem darba rezultātiem. Viņiem trūkst sirdsdeģmes, darba mīlestības, pacietības kaldināt panākumus. Bet ko par to saka kolhoza «Stars» ļaudis?

J. JABLINSKIS

Materiālā ieinteresētība siena sagādē

Sinis dienās Dignājas kolhoza paplašinātā valdes sēdē apsprieda jautājumu par lopbarības sagādes norisi kolhozā. No 400 hektāriem āboliņa un pļavu pagaidām nopļauti nedaudz vairāk kā 150.

Lai paātrinātu lopbarības sagādes tempus un celtu arteļa biedru materiālo ieinteresētību, valde nolēma maksāt tūlīt pēc padarītā darba par katru izstrādes dienu siena un āboliņa novākšanā vienu rubli. Siena plāvējiem, kas strādā pļavās, nodrošināts lēts uzturs. Dienas uzturs ar trim ēdienu reizēm maksā 5 kapeikas. Siena novācējiem radīti labi darba apstākļi.

A. KALNIŅA,

partijas rajona komitejas instruktore

APGUSIM PIRMRINDAS KOLHOZU PIEREDZI!

Pirmo augstieni sasniegsim šogad

PSKP Centrālās Komitejas un PSRS Ministru Padomes Aicinājums lauksaimniecības darbaļaudim izraisījis mūsu kolhoza kolektīvā jaunu spar, spārņojoša saimniecības laukopjus un lopkopjus vēl ražotākam darbam. Mēs vēlreiz apsveicam visas savas iespējas un rezerves ražošanas tālākam kāpinājuma, partijas nosprausto robežlīniju sasniegšanai. Un iespēju mums nav mazums. Ja visas tās patrisim izmantot, varēsim iet gadus dot krietnu pieaugumu lopkopības produkcijas ieguves apjomam.

Mūsu aprēķini liecina, ka pirmo augstieni lopkopības produktu ražošanā ieņemsim jau šogad. Varam ražot uz 100 ha aramzemes 75 centnerus gaļas kautsvārā un uz 100 ha pārējās lauksaimniecībā izmantojamās zemes — 18 centnerus. Un tas ir reāls skaits — mūsu fermās ir vajadzīgais skaits barokļu un jaunlopu, lai šo uzdevumu veiktu. Pusi no šī daudzuma jau esam ražojuši. Piena ražošanā šogad sasniegsim 500 centnerus uz 100 ha izmantojamās zemes.

Nākošajā gadā mums jāspēr solis uz priekšu — jāsasniedz otrā robežlīnija. No pilnīgi reāliem aprēķiniem pārliecinājāmies, ka varēsim ražot uz 100 ha aramzemes 110 centneru gaļas kautsvārā un uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes 540 centnerus piena. 1970. gadā ražosim jau 154 centnerus gaļas uz 100 ha tīrumu, nobarojot uz katru 2 hektāriem aramzemes 3 cūkas, kā arī 810 centnerus piena uz 100 ha izmantojamās zemes.

Mums ir pietiekoši lopu, lai tuvinātu gadu laikā sasniegtu tādu kāpinājumu. Uz 100 ha mums jau tagad ir 20 govīm. 1970. gadā šis skaits pieaugs līdz 24—25. Ir veselīgas vaislas cūku ganāmpulks. Un — kas ne mazāk svarīgi — ir čakli lopkopji, kas prot un mīl savu darbu.

Taču ar šiem priekšnoteikumiem vien nepietiek. Partijas Centrālās Komitejas un PSRS Ministru Padomes Aicinājumā pareizi norādīts, ka lopkopības attīstībai vissvarīgākais nosacījums ir barības bāze. Lai to nodrošinātu, vajadzēs veikt virkni pasākumu. Esam sākuši pārēju uz intensīvu zemkopības sistēmu, bet šis jautājums jārisina arī turpmāk un ar vēl lielāku neatlaidību. Nākošgad no 587 ha sējumu platības 250 hektārus aizņems graudaugi, 15 ha — cukurbietes lopbarībai — par 5 ha vairāk nekā šogad, 60 ha — kukurūza. Graudaugu skaits 15 ha — trīsreiz vairāk nekā šogad — būs pākšaugi. Ja iegūsim 18 centneru graudu, 200 centneru cukurbiešu, 400 centneru kukurūzas zaļās masas, 16 centneru pākšaugu vidēji no hektāra, mums būs 1700 tonnu barības vienību — krietni vairāk nekā šogad un agrākos gados.

1970. gadā mums sējumu (platība uz atmatu apgūšanas un kultivēto ganību pārvietošanas) rēķina pie-

augš līdz 638 hektāriem. Kādu esam iecerējuši sējumu struktūru? 300 ha aizņems graudaugi, tai skaitā pākšaugi tīrsējā un maisījumos — 55 hektārus, cukurbietes lopbarībai — 20 hektārus, kukurūza — 100 hektārus. Zālāju platība nepārsniegs 130 hektārus. Augstākas būs arī ražas. Labi mēslojot tīrumus, varēsim ievākt pa 25 centneriem graudaugu no hektāra. Šāda sējumu struktūra un labākas ražas ļaus mums sagādāt lopiem 3473 tonnas barības vienību — divreiz vairāk, nekā esam ieplānojuši nākošajam gadam. Pie tam barībā būs daudz lielāks olbaltuma saturs.

Protams, lai kāpinātu ražas un izveidotu stabili lopbarības bāzi, vajadzīga virkne pasākumu. Galvenais no tiem ir meliorācija. Līdz 1965. gadam mums jānosusina 450

hektāri, tai skaitā 350 ha platībā — ar slēgto drenāžu, veicot arī kultūrtehniskos darbus. Tad varēsim iekārtot labas, ražīgas kultivētās ganības mūsu ganāmpulkam. 1970. gadā jābūt nosusinātiem 650 hektāriem, visām dabisko pļavu un ganību platībām jābūt apgūtām. Ar katru gadu nopietnāk būs jārisina tīrumu mēslošanas problēma, jāieģādājas tehnika rušināmo kultūru kopšanai.

Jaunās iepirkuma cenas mums jau šogad dos 12 tūkstošus rubļu papildus ienākumu. Šī visas tautas palīdzība ļaus mums plašāk izvērst lopkopības ēku celtniecību un mehānizāciju. Šogad pabeigsim celt novietni 100 vaislas cūkām. Līdz 1970. gadam uzcelsim novietni govīm un putnu māju. Šogad ieviešim mehānisko slaukšanu vienā

Kolhozu grāmatvežiem jāmacās

Lauksaimniecības attīstības uzdevumu izpilde nav domājama bez kolhozu grāmatvedības organizācijas tālākas uzlabošanas un pilnveidošanas. Jaunajos ražošanas apstākļos, kad ekonomikas uzplaukumā galvenā svira ir produkcijas ražošanas kāpināšana un pašizmaksas pazemināšana, ļoti nozīmīgs ir grāmatvedības darbs. Cilvēkiem, kas šajā nozarē strādā, jāatklāj vēl neizmantotās ražošanas rezerves un jāpalīdz meklēt jaunus ceļus sabiedriskās saimniecības augšupceļam.

Šajā ziņā daudz kas paveikts Jēkabpils rajona kop-saimniecībās. Čakli strādā Sudrābkalna, Biržu, Lauceses, Raiņa kolhozu grāmatvedes bb. E. Balode, J. Nešpore, M. Kļaviņa, E. Sarmule un citi, lai pilnveidotu un vienkāršotu grāmatvedības uzskaiti. Viņas meklē jaunus paņēmienus labākai traktoru darbu uzskaitē, kā arī citos svarīgos grāmatvedības jautājumos. Labāko darba paņēmieni ieviešana grāmatvedībā dos visas vajadzīgās ziņas saimniecību operatīvai vadīšanai.

Taču fakti runā par to, ka ir vēl rajonā arī tādi kolhozi, kur grāmatvedībā pagaidām nav vajadzīgās kārtības. Daži grāmatveži, sastādot gada pārskatus un ceturksņu finansu atskaites, pieļauj rupjas kļūdas. Tā, kolhozos «Nākotne», «Leimaņi», kur par grāmatvežiem strādā bb. Polāns un Ozoliņš, ir nepilnīga un neprecīza uzskaitē. Līdzīgs stāvoklis ir arī dažās citās saimniecībās, kur vēl šodien grāmatvedības dokumenti nav apstrādāti un sagrāmatoti par vairākiem mēnešiem. Neapšaubāmi, ka tie uzskaites un atskaites datus nav iespējams analizēt un izmantot saimniecības labākai vadībai.

Ar ko tad izskaidrojama atpūlība, trūkumi un kļūdas kolhozu uzskaites darbā? Atbildot uz šo jautājumu, nav grūti pierādīt, ka grāmatvedības darbs «klibo» un arī turpmāk tā būs tur, kur par grāmatvežiem strādā darbinieki, kas necenšas celt savas teorētiskās zināšanas un praktiskās iemaņas, neseko pirmrindas saimniecību pieredzei grāmatvedības organizēšanā.

Lai kolhozu grāmatvežiem dotu iespēju uzlabot savu darba prasmi, aizvadītajā gadā rajonā noorganizēja mācību konsultācijas punktu. Lauksaimniecības produktu ražošanas un sagādes ministrijas neklātenes grāmatvedības kursi nodrošināja kursantus ar vajadzīgo literatūru un mācību konferencēs sniedza tiem vajadzīgo teorētisko un praktisko palīdzību. Lai kursanti apgūtu vajadzīgās zināšanas, regulāri no Rīgas

uz Jēkabpili brauca pasniedzēji. Trīs reizes kolhozu grāmatvežu nodaļas kursanti pulcējās divu nedēļu mācību konferencēs, un arī kolhozu rēķinvežu nodaļas kursanti padziļināja savas zināšanas trijās mācību konferencēs, kas ilga vienu nedēļu.

Pēc aizritējušiem vairāk nekā 12 mēnešiem kursi noslēgušies. Ar izcilību un labām atzīmēm mācību programmu pabeidza 42 kolhozu uzskaites darbinieki. Iepriecinoši, ka kvalifikācijas pārbaudes komisija novērtēja ar teicamu atzīmi visas mācību disciplīnās kolhozu grāmatvežu bb. J. Ručevska, E. Sarmules, E. Balodes, J. Nešpores, M. Kļaviņas, E. Liepiņa, N. Voites un vairāku citu zināšanas. Jaunās atziņas dos iespēju kolhozos ieviest grāmatvedības jauno 47 kontu plānu. Tomēr būtu aplami izdarīt secinājumu, ka tad tūlīt grāmatvedības darbs saimniecībās ritēs pats no sevis. Joprojām galvenais faktors paliks organizatoriskais darbs, kas atkarīgs no kadriem un viņu spējām. Tāpēc arī kolhozu uzskaites kadru kvalifikācijai veltījama īpaša vērība.

Nav saprotama un attaisnojama lauksaimniecības arteļu grāmatvežu rīcība, kas sāka mācīties kursus, bet uz trešo konferenci Jēkabpilī neieradās. Tādi bija kolhozu «Rīts», «Dubna», «Nākotne», «Leimaņi», «Sarkanais partizānis» grāmatveži bb. A. Leonova, J. Kārklijs, J. Polāns, V. Ozoliņš, A. Juruša un daži citi. Bez tam bija arī grāmatveži, kas neatrada par vajadzīgu apmeklēt nevienu mācību konferenci. Varbūt šiem kolhozu grāmatvežiem ir pietiekošas zināšanas un labi nostādīta grāmatvedība? Diemžēl, tas tā nav! Kolhozu un padomju saimniecību teritoriālās ražošanas pārvaldes vecākā grāmatvede ekonomiste b. S. Smirdāne zina teikt, ka tieši tajos kolhozos, kuru grāmatveži nemācās, grāmatvedībā ir visvairāk kļūdu. Līdz ar to levērojami cieš šo sabiedrisko saimniecību intereses.

Tāpēc kolhozu priekšsēdētājiem jānodrošina, lai turpmāk kursus mācītos visi uzskaites darbinieki. Ikvienam grāmatvedim, citiem uzskaites darbiniekiem ir jāsaprot un jāatzīst kvalifikācijas celšanas lielā nozīme un lietderība.

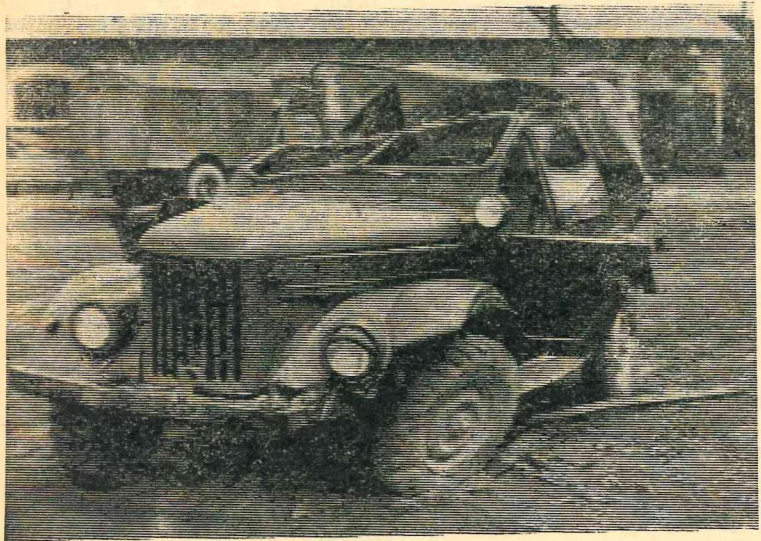
A. RELIŅŠ,

Latvijas PSR Lauksaimniecības produktu ražošanas un sagādes ministrijas neklātenes grāmatvedības kursu vecākais inspektors

Transporta kustību— bez avārijām!

Izpildot partijas un valdības nolikumu par automašīnu transportu, mūsu autovadītāji, sadarbojoties ar

nākošā transporta, uzbrauca pilsonim H. Abelsam, kas notikuma vietā mira.

Sofera Zaiceva vainas dēļ sasista mašina un 3 cilvēki slimnīcā. Lūk, rezultāts!

remontstrādniekiem un inženiertehnisko personālu, guvuši ievērojamus panākumus cīņā par bezavāriju kustību, par pārvaldījumu plāna pārpildīšanu, riepju, degvielu un smērvielu ekonomiju.

Viens no panākumiem priekšnosacījumiem ir augsta automašīnas vadīšanas un kopšanas prasme. Vadītājiem ne tikai jāpārzina automašīnas mehānismu uzbūve un darbība, bet pilnībā jāapgūst transporta vadīšanas tehnika.

Avāriju cēlonis pa lielākai daļai ir satiksmes noteikumu neievērošana. Lūk, piemēri.

Soferis A. Molčanovs no 30. ATK Līvānu pilsētā vadīja automašīnu ierēbīs un uzbrauca velosipēdistam pilsonim A. Kursītim. Tā vietā, lai apstātos un sniegtu palīdzību cietušajam, A. Molčanovs no notikuma vietas aizbrauca un pēc dažiem kilometriem ietriecās kokā un sasista automašīnu.

Pilsonis P. Jubulis iereibušā stāvoklī Pļaviņu pilsētā vadīja motociklu M-72, sekojot aiz automašīnas. Automašīna asi nobremzēja, P. Jubulis nepaspēja apturēt motociklu. Rezultātā ievainots blakusvāgī sēdošais pilsonis A. Auziņš.

Soferis P. Kozulis no 30. ATK uz Rīgas—Daugavpils šosejas apdzina ar velosipēdu braucošo pilsoni J. Timofejevu, aizskāra viņu ar kravas kastes labo bortu. J. Timofejeva pēc trieciena nokrita un notikuma vietā mira. Vadītājs P. Kozulis aizbēga.

Soferis U. Graudiņš, arī no 30. ATK, braucot naktī pa Rīgas—Daugavpils šoseju, neievēroja gaismu lietošanas noteikumus pie prietīm-

Soferis I. Zaicevs no Latvijas lauku tehnikas Daugavas augšgalā nosusināšanas un tehniskās ekspluatācijas sistēmas pārvaldes, būdams ierēbīs, vadīja automašīnu GAZ-69. Uz Jēkabpils—Ilūkstes šosejas viņš asā pagriezienā apgāza automašīnu, kā rezultātā ievainoti mašīnā sēdošie G. Saulīte, I. Antoņevičs un arī pats soferis I. Zaicevs, kurus ļoti smagā slāveklī nosūtīja uz Jēkabpils slimnīcu. Avārijas rezultātā automašīna pilnīgi sasista.

Tie ir daži piemēri par notikušajām avārijām uz mūsu rajona satiksmes ceļiem šī gada pirmajos sešos mēnešos. Un gandrīz visām cēlonis viens — vadītājs bijis ierēbīs. Uz sevišķi zema līmeņa ir soferu disciplīna 30. ATK. Satiksmes līdzekļu vadītāji no šīs autosaimniecības šogad vainojami 15 avārijās, no kurām četras bijuši cilvēku upuri.

Vajā disciplīna izskaidrojama ar audzinošā darba trūkumu 30. ATK. Autokantora priekšniekam P. Sestakovam un galvenajam inženierim A. Balodim jāpastiprina kontrole par soferu darbu.

Mūsu rajona autoparks aug ātros tempos, palielinās kustības intensitāte ne tikai pilsētās, bet arī strādnieku ciematos, visos rajona ceļos. Parādījies jauns satiksmes līdzeklis — mopēds «Rīga-1». Turpmāk visiem mopēdu vadītājiem būs nepieciešamas tādas pašas vadītāja apliecības kā motociklistiem. Biedri automotovadītāji!

Stingri ievērojiet kustības drošības noteikumus! Tā ir ķīla transporta kustībai bez avārijām.

V. Makejeva teksts un foto

SPORTS

Sacensības ar motovelosipēdiem

DOSAAF pirmorganizācija Krustpils ciema kolhozā «Leņina karogs» nesen rīkoja savdabīgas sacensības. Startēja 8 motovelosipēdisti.

Meža trasē (1 km garā aplī) sacensību dalībniekiem bija jāpārvar gan peļķes, gan citi dabiskie šķēršļi un asi trases pagriezieni. Katram dalībniekam bija jāveic pieci apli pirmajā braucienā un pēc 10 minūšu atpūtas tikpat daudz arī otrajā braucienā. Pirmais finišēja Jānis Macanovs, 5 km distanci veicot 11 minūtēs un 5 sekundēs. Arī otrajā braucienā viņš palika nepār-

spēts (11 min. 27 sek.). Līdz ar to kolhoza mehanizators, DOSAAF biedrs Jānis Macanovs kļuva par šī krosa uzvarētāju. 2. vietā ierindojās Francis Koreņiks, 3. vietu izcīnīja Nikolajs Mihņonoks.

Sacensību organizēšanā krietnu iniciatīvu parādīja DOSAAF pirmorganizācijas komitejas priekšsēdētājs b. Arājs un citi dosaaftieši.

Vakarā kolhoza klubā sacensību uzvarētājiem — pirmo triju vietu ieguvējiem tika pasniegti Goda raksti un balvas.

A. KRASIŅŠ

Ievērošanai

Mūsu rajona mežos ir ļoti daudz dažādu ogu, no kurām var izgatavot teicamas kvalitātes ievārijumu, dzemu, sulas un cita veida augļu konservus. Diemžēl, ogu lasīšana nav organizēta. Šajā ziņā pirmām kārtām vainīga augļu konservu fabrika, kura nodarbojas ar šo izejvielu pārstrādi.

Šogad fabrika nolēmusi organizēt meža ogu: melleņu, zīleņu, dzērveņu un brūkleņu savākšanu. Fabrikas transports aizvedīs ogu lasītājus uz mežu un atvedīs mājās ar tādā noteikumu, ka savāktās ogas tiks pārdotas konservu fabrikai. Maksu par ogām varēs saņemt ik dienas vai pēc pārdevēja

MIERA FORUMS

Vispasaules kongress par vispārējo atbrūošanos un mieru radīja dzīvu atbalsi visā pasaulē. Tā balss kā trauksmes zvans skanēja pāri visai mūsu planētai. Sešas dienas — no 9. līdz 14. jūlijam — Maskavā notika dzīvas diskusijas, kurās piedalījās vairāk nekā 2000 delegātu no 121 zemes. Tik plaši pārstāvēts nav bijis neviens no līdzšinējiem miera piekritēju kongresiem. Maskavas forumā piedalījās cilvēki ar dažādām pārliecībām, dažādu politisko sistēmu piekritēji. Taču viņus visus vienoja kvēla vēlēšanās nosargāt mieru un novērst kodolkaru.

Runādams kongresā pēc tā iniciatoru lūguma, Padomju valdības galva N. Hruščovs sacīja, ka atbrūošanos ir kļuvusi par vissvarīgāko mūsdienu problēmu. «Vajag raudzīties patiesībai acīs,» teica N. Hruščovs. «Jauna pasaules kara draudi pastāv. Cilvēce var tikt ierauta šajā karā, ja netiks sperti enerģiski soļi... Nekad vēl gatavošanās karam nav notikusi tādos milzu apmēros kā mūsu dienās.» Patiešām, pat pēc oficiāliem datiem, visā pasaulē militārām vajadzībām ik gadus izlieto 120 miljardus dolāru.

PSRS nostāju vispārējas un pilnīgas atbrūošanas jautājumos, ko kongresā izklāstīja N. Hruščovs, visplašākās starptautiskās sabiedrības aprindās novērtēja kā jaunu pierādījumu tam, cik nelokāmi Padomju valdība cīnās par mieru. Pilnīgi pretēji kongresa delegāti novērtēja ASV prezidenta Kenedija atteikšanos izklāstīt kongresam savu viedokli atbrūošanos un miera jautājumā. Kā atbilde uz šo pieprasījumu no Amerikas Savienotajām Valstīm pienāca trauksmes pilna vēsts: amerikāņu atommaniaki kongresa atklāšanas dienā uzspīdējuši lielā augstumā kodolierīci, līdz ar to izdarot jaunu noziegumu pret cilvēci.

Milzīgie ekonomiskie zaudējumi, ko nodara graužēji — žurkas, pelles, liek cilvēkiem lietot visus iespējamus līdzekļus to iznīcināšanai. Sanitāri epidemioloģiskā ziņā graužēji ir vēl bīstamāki, jo izplata dažādas infekcijas slimības. Tāpēc ir PSRS Veselības aizsardzības ministrijas un Latvijas PSR Veselības aizsardzības ministrijas lēmumu par deratizācijas darbu veikšanu republikas pilsētās un lauku rajonu centros. Uz šo lēmumu pamata mūsu republikas lielākajās pilsētās — Rīgā, Liepājā, Jēlavā jau izdarīta vispārēja deratizācija, un sasniegti ļoti labi rezultāti. Piemēram, Rīga graužēju apkarošanas ziņā ir pirmajā vietā visā Padomju Savienībā. Arī daudzos citos republikas rajonu centros (Valmierā, Talsos) deratizācija aptvērusi 80—90 procentus apdzīvotās un derīgās platības.

Kāds stāvoklis šīnī ziņā mūsu pilsētā? Neskatoties uz to, ka rajona darbaļaužu deputātu padomes izpildu komiteja 1957. gada 3. decembrī pieņēmusi lēmumu par obligātu deratizāciju visā rajonā teritorijā, ielānojojot budžetā attiecīgās summas šiem pasākumiem, deratizācijas darbi pilnos apmēros organizēti tikai objektos, kur sakāre ar pārtikas produktiem, ārstniecības un bērnu iesādēm. Pavisam neapmierinošs stāvoklis ir dzīvokļu sektorā. Komunālo namu iemītnieki nāc profilaktiskajā nodaļā

vēlēšanās divas reizes nedēļā pēc pastāvošām iepirkuma cenām.

Visiem, kas vēlas piedalīties ogu lasīšanā, jāgriežas Jēkabpils augļu konservu fabrikā.

A. LALOVS,

Jēkabpils augļu konservu fabrikas direktors

STARPTAUTISKAIS APSKATS

Foruma dalībnieki plaši un vispusīgi apsprieda atbrūošanas problēmu. Līdztekus plenārsēdēm darbojās četras komisijas, kuras studēja politiskos, ekonomiskos, tehniskos un citus ar atbrūošanos saistītos jautājumus. Kongresa darba beigās tā delegāti pieņēma «Vēstījumu pasaules tautām». Šajā dokumentā norādīts, ka miera aizstāvēšanai nepieciešama tautu aktīva un saskaņota rīcība. «Ar savrupiem protestiem vairs nepietiek,» teikts Vēstījumā. «Pienācis laiks radīt varēnu pretošanās kustību pret drudžaino bruņošanu un visiem militārajiem pasākumiem... Mūsu, kas vēlamies mieru, ir daudz. Ja mēs visi rīkosimies un ja visi, kas rīkojas, rīkosies vienprātīgi, mēs spēsim pasīkt ceļu uz mūsu kopējo mērķi — uz miera saglabāšanu.»

Miera piekritēju Maskavas kongress iezīmē jaunu posmu tautu cīņā par atbrūošanos un mieru. Par spīti buržuāziskās preses intrīgām un liktajiem šķēršļiem kongress aicinājumu tomēr sadzirdējuši simtiem miljonu ļaužu visā pasaulē. Un nav ne mazāko šaubu, pieņāks laiks, kad sadrumstalotā kustība par mieru saplūdis vienotā varēnā straumē, kas savā ceļā uz stabili mieru noslaucīs visus kara kūrēju mākslīgi radītos šķēršļus.

ANGLIJAS VALDĪBAS REORGANIZĀCIJA

Anglijas premjerministrs Makmillans stipri pārveidojis savu valdību: atlaisti vairāki ministri, tai skaitā finansu ministrs Selvins Loids, aizsardzības ministrs Votkinsons un vairāki citi valdības locekļi.

Izdarītās izmaiņas liecina par nopietnu krīzi Anglijā valdošajā konservatīvajā partijā. Angļu laikraksti valdības reorganizāciju vispirms saista ar konservatīvo neveiksmēm parlamenta papildvēlēšanās un municipālajās vēlēšanās šā

gada maijā, kad viņi zaudēja simtiem vietu. Anglijas vēlētaji minētajās vēlēšanās izpauda savu lielo neapmierinātību ar Makmillana valdības politiku, kuras mērķis ir nostiprināt Anglijas sakarus ar NATO un pastiprināt uzbrukumu darbaļaužu dzīves līmenim. Šī politika Anglijā aizvien vairāk iesaista bruņošanās sacensībā, līdz ar to palielinās nodokļu nasta un aug dzīves dārdzība. Šais apstākļos Makmillans lika lietā visu savu politisko manipulāciju pieredzi un nolēma atlaist vairākus ministrus un uzvēlt viņiem vainu par bēdīgo stāvokli zemē.

Taču ir vēl arī otra valdības reorganizācijas puse, ko nevar neievērot. Sarunas par Anglijas pievienošanos «kopējam tirgum», kas notiek Briselē, parādīja, ka Rietumvācija un Francija nedomā kaut cik jūtami piekāpties. Abas šīs valstis faktiski uzstādījušas Anglijai ultimātu: vai nu Anglija atteiksies no preferenču sistēmas tirdzniecībā ar Britu sadraudzības zemēm un kļūs par «kopējā tirgus» locekli, vai arī saglabās savus sakarus ar sadraudzības zemēm un paliks ārpus «kopējā tirgus». Spriežot pēc preses ziņām, šis ultimāts izraisījis šķelšanos Anglijas valdošajās aprindās: vienā pusē ir tie, kas grib nodibināt ciešākus sakarus ar Rietumeiropas zemēm, otrā pusē — sadraudzības saglabāšanas piekritēji. Ir pilnīgs pamats domāt, ka arī šīm domstarpībām ir bijusi liela nozīme valdības reorganizācijā. Pēc preses domām, jaunā kabineta ietekmīgie locekļi — Batl Modlings un Tornikrofts esot pārtu, ka Anglijai jāiestājas «kopējā tirgū.»

Angļu tautai valdības reorganizācija nevar dot nekā jauna. Jau pēc valdības pārkārtošanas Makmillans paziņoja, ka valdības ekonomiskajā politikā valsts iekšienē nav paredzamas kaut cik svarīgas izmaiņas.

M. FJODOROVŠ

Jāuzlabo sanitāri profilaktiskie pasākumi

sūdzēties par graužēju brīdēm, bet namu pārvaldnieks b. Timofejevs katru gadu atbild vienu un to pašu, ka neesot līdzekļu.

1959. un 1960. gadā Jēkabpils namu pārvalde veica deratizācijas darbus 10000 kvadrātmetru platībā, 1961. gadā vairs tikai 3500 kvadrātmetru platībā, bet 1962. gadā namu pārvalde no šiem pasākumiem pavisam atteicās, jo, lūk, privātais sektors neesot aptverts un tādā gadījumā vispār neesot nozīmes kaut ko darīt. Vispār epistācijas profilaktiskajai nodaļai regulāri katru gadu jāizcīna sīvas cīņas ar namu pārvaldnieku b. Timofejevu, lai piespiestu viņu izdarīt kaut vai minimālos sanitāri profilaktiskos pasākumus. Līgumus ar profi-

laktisko nodaļu namu pārvalde neslēdz. Izlītnes un atkritumu kasfēs vasaras sezonā nehlorē.

Pilsētas jauno celtnu pievienošana kanalizācijas tīklam radīja nepieciešamību pēc hlōratora. Hloratoru gan izbūvēja, bet to neizmantu, un netīrie noteku ūdeņi piesārņo Daugavu pilsētas rajonā. Sen zināma patiesība, ka daudz vieglāk no slimībām izvairīties, nekā slimniekus izārstēt. Laiks saprast, b. Timofejev, ka ekonomija uz darbaļaužu veselības rēķina patiesībā valstij izmaksā ļoti dārgi.

A. GADMANIS,

Jēkabpils rajona valsts sanitārās inspekcijas profilaktiskās nodaļas vadītājs

Redaktore B. IKLAVA

Krustpils stacijas bufete pieņem darbā mācekļus ar vidusskolas izglītību, kas vēlas mācīties neklātieņā padomju tirdzniecības tehnikumā vai institūtā, pārtikas rūpniecības tehnikumā un Lauksaimniecības akadēmijās pārtikas rūpniecības tehnoloģijas fakultātē.

Tuvākas ziņas pa tālruni 91404, Madonas ielā 8.

Dzintra Augusta m. Juruša, dzīv. Jēkabpils rajona Seces ciema «Strautiņos», ierosinājusi laulības šķiršanu pret Alfrēdu Anša d. Jurušu, dzīv. Jēkabpils rajona Seces ciema «Lāvānos».

Lietu izskatīs Jēkabpils rajona tautas tiesa.

Gaida Andreja m. Soboļeva, dzīvo Jēkabpils rajona Kūku ciema «Meždibēnos», ierosinājusi laulības šķiršanu pret Mihailu Kirjana d. Soboļevu, dzīvo Novosibirskā — 58.

Lietu izskatīs Jēkabpils rajona tautas tiesa.

Marija Vladimira m. Boļšaka, dzīv. Jēkabpili, ierosinājusi laulības šķiršanu pret Arturu Boļšaku, dzīv. Jēkabpils rajona Vidsalas ciema «Sparānos».

Lietu izskatīs Jēkabpils rajona tautas tiesa.

Atzīte iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Tālruni: redaktorei — 2242, redaktore vietniecei un sekretārei — 2262, redaktore vietniecei — lauksaimniecības nodaļas vadītājam — 2502, partijas un komjaunatnes, kultūras un skolu nodaļu vadītājiem — 2340, tiešais oads tālsatikšmei — 7. Redakcija: Jēkabpili, Brīvības ielā 212.

«Padomju Daugava» — гасета ЦК КП Латвии и Совета Министров Латвийской ССР в зоне Екабпилсского территориального производственного колхозно-совхозного управления.